

Kiedy mi się nie chce

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Kiedy mi się nie chce.

Wybierając ten temat do realizacji, poproś uczestników o wcześniejsze przeczytanie całego rozdziału (2Sam11), ponieważ jest dłuższy.

- a) Jak zazwyczaj radzisz sobie w sytuacjach, gdy masz jakąś pracę do wykonania, ale Ci się nie chce?
- b) 2 Sam 11; 1-11, 15, 26-27 (wybrane fragmenty) – „(1) Następnego roku, w czasie kiedy królowie zwykli wyruszać na wojnę, wysłał Dawid Joaba wraz ze swoimi wojownikami i z całym Izraelem, i ci splądrowali ziemię Ammonitów i oblegli Rabbę. Dawid wszakże pozostał w Jeruzalemie. (2) I przytrafiło się, że pod wieczór Dawid wstał ze swojego łóża i przechadzał się po tarasie swojego królewskiego domu, i ujrzał z tego tarasu kąpiącą się kobietę. A była to kobieta wielkiej urody. (3) Dawid posłał, aby się czegoś dowiedzieć o tej kobiecie. Powiedziano mu: Jest to Batszeba, córka Eliama, żona Uriasza Chetejczyka. (4) Dawid posłał gońców i kazał ją sprowadzić. A gdy ona przyszła do niego, obcował z nią. A właśnie była ona po swoim oczyszczeniu. Potem powróciła do swojego domu. (5) Kobieta ta poczęła. Posłała więc wiadomość do Dawida tej treści: Poczęłam. (6) Wtedy Dawid posłał do Joaba rozkaz: Przyślij do mnie Uriasza Chetejczyka. I Joab przysłał Uriasza do Dawida. (7) A gdy Uriasz przybył do niego, wypytывał go Dawid, jak się powodzi Joabowi, jak się powodzi wojsku i jaki przebieg ma wojna. (8) Potem rzekł Dawid do Uriasza: Idź do swojego domu i umyj swoje nogi. A gdy Uriasz wyszedł z domu króla,

niesiono za nim dar od króla. (9) Lecz Uriasz położył się w bramie domu królewskiego razem ze wszystkimi sługami swojego pana, a do swojego domu nie poszedł. (10) I doniesiono Dawidowi: Uriasz nie poszedł do swojego domu. Dawid kazał więc powiedzieć Uriaszowi: Czy nie odbyłeś dalekiej drogi? Dlaczego nie poszedłeś do swojego domu? (11) Uriasz odpowiedział Dawidowi: Skrzynia Boża, Izrael i Juda przebywają w szałasach, mój dowódca Joab i wojownicy mojego pana obozują w otwartym polu, a ja miałbym pójść do mojego domu, jeść, pić i obcować z moją żoną? Jakoś żyw i jak żyje dusza twoja, że takiej rzeczy nie uczynię!....(15) W tym liście zaś napisał tak: Postawcie Uriasza na samym przedzie, gdzie bitwa jest najzaciętsza, a potem odstępście od niego, tak by został ugodzony i poległ.....(26) A gdy żona Uriasza usłyszała, że Uriasz, jej mąż, zginął, opłakiwała swego męża. (27) Lecz gdy przeminęła żaloba, posłał Dawid i sprowadził ją do swojego domu. I została jego żoną, i urodziła mu syna. Lecz ten postępek, który popełnił Dawid, nie podobał się Panu”.

- Streść krótko tę historię.

→ Zwrócić uwagę na milowe punkty tej historii: w. 1 – gdy królowie zwykli wyruszać na wojnę, w. 2 i 4 – Batszeba, w. 7 i 11 – Uriasz, w. 15 – zabójstwo, w. 27 – postępek nie podobał się Panu.

c) Co by się nie stało, gdyby Dawid wyruszył na wojnę?

- Nie doszłoby do cudzołóstwa i morderstwa.

d) Jakie pułapki zostały zastawione na Dawida w czasie, gdy zdecydował, że nie pójdzie na wojnę?

- W. 2 – to nie zdarza się codzienne, że z tarasu widać kąpiące się kobiety. Prawdopodobnie była naga i na tyle blisko, by można było stwierdzić, że jest piękną kobietą. W tym czasie wojownicy byli na wojnie, a ich żony w domach.
- W. 3, 4 – pokusa wyraziła się pożądaniem i cudzołóstwem.
- W. 15 – poczęcie dziecka zrodziło pokusę zrzucenia z siebie odpowiedzialności i w efekcie doprowadziło do morderstwa.

e) W jaki sposób Dawid użył autorytetu, który został mu dany?

- Dawid jako król miał taką władzę, aby zdecydować o pozostaniu w Jerozolimie, gdy inni walczyli. To była jego decyzja. Jednak użył autorytetu dla własnej wygody, nie dla dobra królestwa. Użył także swojej władzy do sprowadzenia mężatki do domu i zabicia Uriasza, czyli ponownie nie dla dobra królestwa, ale dla zaspokojenia własnych /żądź i zakrycia własnych grzechów.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Jako uczniowie Chrystusa otrzymujemy autorytet. Będąc w służbie, otrzymujemy autorytet. Będąc liderem grupy, otrzymujemy autorytet itd. Jakie wnioski możemy wyciągnąć z tej historii w kwestii naszego życia i służby?

- Pilnować serca, motywacji.
- Być wiernym w służbie.
- Koncentrować się na tym, co służy Królestwu Bożemu. ~~Co~~/, co podoba się Jezusowi.
- Iść pomimo, szczególnie, gdy się nie chce. Zniechęcenie często jest strategią wroga, aby nas powstrzymać.
- Nigdy nie używać autorytetu do manipulowania, zakrywania własnych grzechów.
- Autorytet może być użyty właściwie lub niewłaściwie. To nie jest tak, że jak Bóg daje autorytet, to później sprawia, że możemy go użyć tylko prawidłowo. Niestety, możemy różnie. Bóg oczywiście zrealizuje swój plan tak czy inaczej, z nami lub bez nas, ale użycie autorytetu, jaki został nam dany, to nasza odpowiedzialność.

b) Jaka jest różnica między niewłaściwym użyciem autorytetu, gdy „mi się nie chce”, a koniecznością wypoczynku w służbie?

- Każdy potrzebuje wypoczynku, regeneracji sił. Należy planować również odpoczynek. Ale nie jest to tożsame z używaniem autorytetu do zrzucania swojej odpowiedzialności na innych.

c) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

d) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

e) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

2 Sam 11; 1 – „Następnego roku, w czasie kiedy królowie zwykli wyruszać na wojnę, wysłał Dawid Joaba wraz ze swoimi wojownikami i z całym Izraelem, i ci splądrowali ziemię Ammonitów i oblegli Rabbę. Dawid wszakże pozostał w Jeruzalemie”.

f) Rozważanie wniosków z 2 Sam 11 i uzupełnienie o rozdział 12 – notowanie przemyśleń w duchowym dzienniku.

g) Modlitwa na zakończenie.